

Előfizetési árak:
 Évi előfizetés . . . 6 frt — kr.
 Félévi 3 — —
 Negyedévi 1 — 50 —
 Egy óra — 50 —
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádossy-féle ház)
 Hová az előfizetések és a lap
 küldésére vonatkozó felszólalások
 intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 Hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.
 Kéziratok vissza nem adatnak.
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadtnak még
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Weldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiből

Fölhívás előfizetésre.

Ezen évfolyam utolsó negyede küszöbén tisztelettel kérjük mindazon előfizetőinket, kiknek előfizetése a múlt hó végével lejár, miszerint azt minél előbb megújítani sziveskedjenek, hogy így a lap küldésében zavar ne támadjon.

Iparkodni fogunk, hogy lapunk a hosszú téli estékre kellemes szórakozást nyújtson s azért gondoskodtunk mulattató tárczák-ról és érdekes elbeszélésekről. Ujdonságrovatunkban a napi eseményeket lehető kimerítő részletességgel és jól értesültséggel hozzuk.

Egyáltalán oda törekszünk, hogy lapunk közkedveltségét minél inkább fokozzuk.

Ismételve kérjük tehát a n. é. közönséget, hogy ezen törekvésünkben tömeges előfizetéssel és a hátralékok beküldésével támogasson.

Előfizetési díjunk marad az eddigi

negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
egy óra 50 kr.

Hazafias tisztelettel

A „Pécsi Figyelő”
 („Pécsi Hirlap”)
 kiadóhivatala.

A selyemipar mint jövedelmi forrás.

(s) Midőn évekkal ezelőtt a selyemiparnak Magyarországon való meghonosításáról szó volt, a legtöbb ember vállalt s legfőlegb megbocsájtható sportnak nevezte, minek hazánkban — a hol mun-

kás népnek számos más téren sokkal kedvezőbb keresetforrások kínálkoznak — absolute jövője nincsen.

S ime a gyakorlat az ellenkezőjét bizonyította be s ma már alig van ember, ki ez iparágat nem ismerné el olyannak, mely legalább is részben pótolhatja a filoxera pusztította vidékek jövedelemhiányát.

Ha nincs sok, a kevés is jó — tartja a közmondás; s melyik munkáscsalád — ki a szőlők elpusztulása következtében rendes keresményétől elesett — ne tartaná rövid hat heti munka után a 40—50 frt régente kevés jövedelmet ma soknak?! Bizonyára egy sem.

S örömmel konstatáljuk, hogy a selyemipar hazánkban aránylag rövid idő alatt óriási lendületet vett s a helyzet signaturájának kell tekintenünk, hogy Baranyamegye a selyemtermelő megyék közt hetedik helyen áll anélkül, hogy megyei hatóságunk ez ügyet csak némileg is észrevehető komolysággal támogatta volna, noha erre elég komoly oka lett volna.

No de hisz ez nem politika.

A keserű kényszer vitte rá az embereket s ez lesz ezentúl még inkább a mozgató erő.

Egy baj van azonban, mely e pótló jövedelemforrás szükséges továbbfejlesztését megakasztja s ez az eperfa hiánya, mert a lombhiány nemcsak a selyemtermelés mennyiségét, hanem annak minőségét is legkomolyabban veszélyezteti. Kérve kérjük azért a hatóságokat, miként használják fel minden erkölcsi és hatalmi befolyásukat, hogy minél több új eperfaültet-

vények létesíttessenek s így az évről-évre a megélhetés teremtette kényszerhelyzet folytán mindinkább nagyobb mérvet öltő selyemtenyésztésre az alapfeltétel ne hiányozzék.

Mennyire haladt előre a selyemipar Magyarországon, mutatják a következő számok.

A míg 1880-ban a selyemtermeléssel foglalkozó községek száma 71, a termelő családok száma 1059 volt, a termelt gubó összesen 10,131 kilgr. és 71 dekgr. tett s ezért 11,062 frt 66 kr. beváltási ár fizettetett; addig 1890-ben a termelő községek és puszták száma 1,942, a termelő családok száma 66,525 volt, a termelt gubók súlya meg 1,043.096 kilgr. 60 dekgr. tett, a kifizetett beváltási ár pedig 1,016.206 frtra és 86 kr-ra rugott.

És ez — azt hisszük — nem megvetendő eredmény.

De nézzük meg, mily arányszámokkal szerepel Baranyamegye ez országos eredményben. Az 1890. évben foglalkozott a megyében selyemtermeléssel 124 község és pusztta és 1,178 család; termelt pedig 18,029 klgr. 80 dgr. selyemgubó s ezért kifizetett beváltási ár 17,735 frt 11 kr. Mily elenyésző csekély összeg ez azon 310.055 frt 07 krral szemben, mi a gazdag Bács-Bodroghmegyében kifizetve lett.

Tekintve e két megye gazdasági viszonyait, nem kellene-e ennek megfordítva lenni?

S most végül még azt kérdezzük, mit tett e tekintetben Pécs városa?

Az egyszerű válasz: semmit. Biztatják egymást az amerikai szőlővessző és gyü-

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

Dalok egy kis szökérről.

I.

Boldog vagyok és látni vélem
 A csillaglakta szép eget,
 Rajt' esti pirban, tünde fényben
 Mosolygó rózsza felleget,
 Ajkam tavaszi csókot érez
 A szertefoszló légen át;
 A hányszor téged látlak, édes,
 Egem egyetlen csillagát,

Az emberek nem értenek meg,
 Hogy mért imádlak oly nagyon,
 S hogy mért oly elmerengve nézlek,
 Ha rád tekintek angyalom.
 De én nem gondolok reájok,
 Lám soh'se kérdi völgy, berek:
 Miért mosolygnak a virágok,
 Ha földre száll a kikelet.

II.

Őzi est van, nem csillagos már az ég
 Sötét felhő kóvályog rajt' szertesztét,
 Járok, bolygok az utcákon egymagam,
 Téged vátlak, de hiába, hasztalan.

Sötét az ég, még sötétebb a szívem,
 Nem ragyog rajt', nem világít semmimem;
 Csak szememben ragyog egy köny miattad:
 Ez a köny az, melylyel téged siratlak.

III.

Hogyha tudnák fönt a felhők,
 Hogy szívemben mennyi bánat;
 Hidd el szőke kis angyalom
 Még azok is siratnának.

Ha a madár, fecske-madár
 Szenvedésem átérezné;
 Megsajnálva s késő ősszel,
 Mikor elszáll mind elvinné.

S ha megsagnám a csillagnak,
 Mért oly borús az életem;
 Ezüst fényű sugáriból
 Küldne egyet ide nékem.

De nem tudja felhő, madár,
 Még a csillagnak se mondom,
 Egyedül csak egy tudja azt:
 Az is te vagy kis angyalom.

Kéry Gyula.

Nyiladozás.

Szereti, ha a leányokról írok? Nekem nagy gyönyörűség, asszonyom. Ugy vagyok vele mint az erődéggel: borzasztóan szép...

A minap egy nyilvános ünnepünkön voltam és nagy gyönyörűségem tellett bennük. De nem úgy, a hogy gondolja, asszonyom. Másként.

Sok, sok csodálatos dolgot lát az, a ki megfigyelni tudó. Szél fuvásán hajló ágon, futó porfelhőben, kerengő levélen egyebeket érez meg, mint más ember. Én is, nem azt néztem ekkor a leányoknál, — akár hiszi, akár nem asszonyom, — kinek micsoda arca van, jól féstülködött-e, nem vet-e ránczot a hónalj alatt a ruha? Sikerült eltekintennem ezektől, asszonyom, s megláttam a fiatal, még gyermekes gondolatokat, a mik keringenek a sok tudománytól telített agyban...

A mi századunk teremtette csak meg az igazi tudós nők jellegét, a kik ezekből válnak ki. A Molière éi még nem azok, csak majmolják a férfi tudóst s ez áll olyan rosszul nekik. A mostaniak többet tudnak, mint mi, s főleg többet — tanulnak.

Korán iskolába adják a lányt. És mint-hogy érzékenyebb, féltékenyebb, ambiciózusabb nép, mint a fiuk, azonnal megindul a verseny a — tanulásban. Rettenetes sokat tanul, nem a tudományért, csak hogy többet tudjon, mint más. Miudent tudni akar. Eszi a könyvet. Aztán...

mölcsfa ültetésére, mint a cigányok a tintaívásra, de hogy honnan vegyen a szegény munkásnép kenyeret addig is, míg a kísérletekre eredményre vezetnek, azzal senki sem törődik; panaszkodnak, jósolgatnak, hogy rövid idő alatt ilyen meg olyan lesz a nyomor, de hogy az adott viszonyok közt hogyan lehetne a bajon csak némi-kép is segíteni, azzal senki sem gondol, pedig volt idő, a mikor Pécs — noha nem volt ráutalva — a selyemtermelés terén előljárt s most, a mikor rászorul, tán már egy arravaló eperfája sincs.

Annyi nálunk az egylet, hogy akár még a fele is sok s így tán időszerű volna, ha a város vénei és irástudói — élükön a főispánnal és polgármesterrel — talán egyszer egyleten kívül arról is tanácskoznának, mi volna a teendő, hogy a bekövetkezendő nyomor idejében a szegény nép legalább kenyeret kereshessen magának, mert különben aligha lesz elég az az egy pár szépen fölöltött rendőr.

Gondoljuk meg a dolgot, mert az idők jelei elég komolyak.

HIREK.

— **(Kálmán napja.)** Hétfőn este és kedden folytonos ovációban részesítette a város s a megye Kardos Kálmán főispánt, ki kedden ülte neve napját. A népszerű főispán ablaka alatt hétfőn este fél 8 órakor az 52. gy. ezred zenekara rendezett szerenádot, majd meg 8 óra után a „Pécsi Dalárda” jött oda lampionosan, hogy az egylet nemrég megválasztott tiszteletbeli tagjának a szokásos szerenádot megadja, a mire ezt az alkalmat választotta. A Huber-féle „Fobász” után öt tagú küldöttség ment föl a főispán lakására, s ott Reberics Imre, a daleylet alelnöke fejezte ki az egylet jókívánatait s egyszerűs mind kérte a főispánt, hogy az eddig tanúsított jóakarátát ezután se vonja meg a daleylettől. A főispán elérzékenyülve fogadta az üdvözlést s kérte az egyletet, hogy vegye szívesen, ha alkalomadtán ezentúl is beleavatkozik az egylet ügyeibe s ha azokat tehetségéhez képest támogatni kívánja. A főispán a küldöttség tagjaival kezét szorította megköszönte a nem várt ünnepeket; azután a dalárda elénekelt még Abt „Vineta”-t s néhány magyar népdalt, melyek után a nagy számmal összesereglett közönség éljenzve oszlott szét. Kedden délelőtt majdnem szakadatlanul folytak a hivatalos és magán-tisztelgések. A vármegye közszeretben álló főispánjának névnapiján a központi tisztikar teljes számmal és ünnepi díszben tisztelgett a vármegye székházában a főispán előtt. A tisztelgők Szily László alispán vezetése mellett jelentek meg. Szily a keresetlenség egyszerű szavaival

üdvözölte Kardost, kívánva, hogy azon férfit, kinek személye és ténykedése általános elismerésben és tiszteletben részesül, a haza s a megye javára az Isten sokáig éltesse. Kardos elmondta, hogy már 30 éve szolgál együtt a közigazgatás terén azok nagy részével, kik az üdvözölők sorában megjelentek, mindig a kölcsönös szeretet és tisztelet s a jóindulatu törekvés fűzte össze őket. A kor elhalad; a jövőben már nem sok remény lehet, most már csak a múlt ad erőt a hátralévő időre. Bár meddig tartana is az együttélés, legyen meg továbbra is a hivatalos kötelesség teljesítése s a kölcsönös tisztelet a jóviszony főtartó eleme. Szavai után szívből jövő lelkes éljenzésben tört ki a tisztikar. Kardos kezét szorította a tisztelgőkkel s az üdvözlés véget ért. A város tisztikara Aidinger János kir. tanácsos polgármester vezetése alatt 11 órakor vonult föl a főispán lakásához, de Kardos főispán épp ekkor a vármegyházán lévén elfoglalva, nem volt otthon s így a tisztelgő küldöttség tagjai csupán névjegyeiket hagyhatták hátra. Délben tisztelegtek még: a pénzügyigazgatóság, a posta- és táviratigazgatóság, azonkívül a magán-tisztelgők egész serege. — S a vel Kálmán pécsi kir. törvényszéki elnököt szintén melegen üdvözölték a törvényszék és járásbírók bírái, jegyzői és hivatali személyzete.

— **(Személyi hírek.)** Blaskovich Iván ítélőtáblai elnök hétfőn kezdte meg a helybeli kir. törvényszéknél a hivatalvizsgálatot, mi még egy pár napi időt fog igénybe venni. Kardos Kálmán főispán szombaton fejezte be hivatalos körútját a megyében, mely napon a pécsváradai főbírói hivatalt vizsgálta meg. Perczel Dezső országgyűlési képviselő városunkba érkezett s hétfőn főispánunk vendége volt. — Dr. Dulánszky Nándor megyés püspök — hír szerint — f. hó 20-ádig marad Nádason s közbeeső névünnepeit is ott szándékozik megülni.

— **(Udvari gyász.)** A katonatisztek legfőbb rendelet folytán tizenkét napon át, vagyis f. évi október hó 9-től október hó 20-ig karjukon gyászfátyolt tartoznak viselni, még pedig fölvaltás nélkül, a napokban elhunyt I. Károly württembergi királyért.

— **(Hymen.)** Néhaj Kristóf Albin volt ezredorvos özvegyének, született Polgár Irma úrhölgynek leányát: Irma kisasszonyt, hétfőn délután vezette oltárhoz a belvárosi templomban Schüssler Károly bácsmegeyi körjegyző. — Gurnesevits Kelemen munkácsi tanár, ki egy-két év előtt városunkban is tanárkodott; a napokban váltott jegyet Voith Jenny kisasszonnyal, Voith Gergely magy. államvasuti tisztviselő leányával. — Mohácson e hó 5-én volt Oertzen Otto budapesti kir. törvényszéki segédtelekkönyvvezető és Witt Ilona kisasszony esküvője. — Patzák Gusztáv siklósi lakos e hó 10-én esküdött örök hűséget a bajai r. k. templomban Wente Lajos rigiczai nagybérlő leányának, Erzsike kisasszonynak.

— **(A megye közgyűlése)** Hétfőn délelőtt nem valami nagy látogatottságnak örvendett. Kardos Kálmán főispán a koronás király iránt való loyális nyilatkozattal vezette be a gyűlést, főlemlítvén a nemrég megesezt rosenthali bombamerényletet. „Alig néhány hónap választ el bennünket — úgy mondta a főispán — attól az időtől, midőn a szeretet és ragaszkodás nyilvánulásai között szerencséje volt a megyének körében üdvözölni a királyt. Öröm és lelkesedés kísérte minden lépését, s fölként személyének biztonságára csak egyet kellett megtenni: távol tartani minden fegyveres hatalmi erőt, mely nehegy még csak a látszatát is tüntesse föl annak, mintha a magyar királyt hű magyarjai között féltetni kellene. A fölség azóta bejárt más vidékeket is s mindentütt lelkesedéssel fogadták alattvalói; de a monarchia másik felében átkos merényletet követtek el a fölség személye és élete ellen. Nem vádolhatjuk az illető állam népet, mert hiszen csakis egy örültnek vagy egyes elvetemedett egyéneknek a ténye lehet a merénylet s csak hálánknak adhatuak kifejezést, hogy a gondviselés megőrizte a koronás király életét.” A főispán a közgyűlés lelkes éljenzései között terjesztette elő indítványát, hogy a megye közönsége e halálnyilvánítását jegyzőkönyvben is fejezze ki s azt a szokásos módon juttassa a trón zsámolyához. Aztán boldogult Jeszenszky Ferenczről, a megye volt alispánjáról emlékezett meg a főispán, mely hangon esetelvé az időközben elhunyt tisztviselő érdemeit, ki mintaképe volt a becsületnek, ragaszkodott az ősi alkotmányhoz, de a haladó kor vívmányai iránt is kiváló érzékkel bírt s azokat beleolvasztani tudta az ősi intézménybe. A főispán indítványozta, hogy a megye részvét-kifejezését szintén jegyzőkönyvbe iktassák s azt a gyászoló családnak megküldjék. Ezután az alispán évnegyedes jelentése következett, mely bevezető részében szintén méltatta az elhunyt alispán érdemeit. A közgyűlés aztán több nagyobb kisebb ügyet intézett el, melyek közül az érdekesebbekről más helyen van szó; vita nélkül elfogadta a költségvetést s déli fél 1 órakor eloszlott.

— **(Ezüstlakodalom.)** Városunk orvosi karának, de társadalmi körének is egyik közszeretben álló tagja ülte meg a napokban házaselete 25-ödik évfordulóját. Mendl Lajos dr., a kiváló orvos, a megye főorvosa a város egyik buzgó virilistája, a bányatelep főorvosa és köztiszteletben álló neje, született Schwarz Matild — érték meg ezt a szép családi jubileumot, mely alkalmat adott arra, hogy a tisztelgők nagy serege szíves üdvözléteivel fölkeresse az ezüst lakodalmasokat. Az általános tiszteletnek örvendő házaspár, megosztva egymás közt a közügyekért való lelkesedést, a jótékonyág és irodalompartolás nemes cselekedetét — szívjóságával és emberszeretetével méltán rászolgált arra az általános tiszteletre és szeretetre, mely e házassági jubileum alkalmával is nyilvánulást nyert. Az aranylakodalom legyen a másodvirágzása

Aztán egy nap a tükre megmondja neki, hogy leány, hogy szép és azon délelőtt már észreveszi, hogy kisérik szemmel, mondással az utcán. A történelmet már kissé unalmasnak találja. Az óra alatt apróra megvizsgálja a kezeit s másnapra a leczkét nem tanulja meg. A Bajza Lenke regényei, a Kiss József versei töltik be a fürtös fejét, meg a kapcsos emlékkönyv gördülő madrigáljai . . .

Majd jön a visszahatás. Lázzal lát utána a dolgainak. Ujra foglalkozik velök. És megleteszi a könyvet, ha becsap az ablakon valami kóbor tavaszi szellő messzi rét lágú illatát hozva gomolygós hullámain.

Ez a küzdelem jellemzi. Azonközben fejjel a válla, — a fehér bőr megfeszül, gyöngyház színű lesz, mint a carrarai márvány, a nyakon a mellestok eltűnnek s kezdi előszeretettel viselni a kivágásos ruhát. A rövid ruháról azonban nem mond le — és a fekete harisnyáról tünde, kivágott cipellőhöz. „A legszebb leány az iskolában.” — „A legokosabb” — mondják a taniók.

Mosolygós bájjal lebeg végig az utcán. A kezében a könyve s lenézi azt a sok hódoló fiatallembert, a kiknek nagyobbára csak a fejük tetejét látja a hajlongástól. Azok bizonyosan nem tudják a nevét annak a jószívű asszonyságnak, a ki Rousseaut neveltette. Pedig az megbocsájthatatlan bűn. Ezt a megvetést azon-

ban nem mutatja, csak a pajtásai körében — „Képzeld csak . . .”

Mindent tud, asszonyom. De nemcsak könyvből. Például angyalilag tud köszönni. Remek! A fizika, kémia is ismeretesek előtte, valamint pazarul szaval, még meg nem csattant hangjával. Muzsikális, tetszelgő, romantikus, szép, kedves — ragyog rajta a fiatalság, a tudomány, az önbizalom: egy szóval üde csirája az okos asszonynak, a ki szemének egy sugarával, az igézetes csipőinek egy ringásával minden tudományunkból kiforgat. Csak az övé marad. És nő.

Mivé válik? Précieuse ridicule lé? Asszonyom, a ki elfelejti a nevelést s a maga istenadta jó tudása szerint neveli jóvá a gyermekét? Nem tudom. Most azonban szép.

Szép, asszonyom, szép. Élvezem, mint valami csodálatos virágot, s zamatos illatát. Nagy gyönyörűségem, ha látom csinosan menni az utcán, bohó fürtös fejecskéjében sok-sok gondolattal, a mi összeszűrődött az idegen irodalmak, a mi költőink, a különös tudományok ködéből — és sokat igérek magamnak fölöle.

Ez a flos, asszonyom, a virág . . . És az általános tipus.

A nők jobban tanulnak, mint mi férfiak, meg szépek is, s így egy-egy iskola, sőt valamennyi iskola növendékei között is nincs olyan szélsőségek láncolata, mint a fiúiskolában.

Lehet, hogy az egyik a csillag, — tud mindent, ismer ismertebb fiatallembereket, öntudatos, szaval, énekel, játszik; a másik zárkózottabb, még nem csinál olyan sokat a kalapból, a harmadik már tán levelezett is, — de alapjában véve valamennyien csak azok a rajongó fiatalság glóriája megülte lények, a kiknek átlebegése a szobán zöld május édes illatát lopja mindenkinek a szívébe, s varázshatalmu vágyat keltenek bennünk olyan üde, tiszta, nyugodt lelkület után, a mi bizony már örökre elszállt fölöttünk óvó lágú szárnyával . . .

Most élvezet nézni őket, később veszedelem, káprázat. Most jó, később nem lehet. Most — első föllobbanásában tudatlan, tapogatózó szívűknek — most még égnek, később már gyujtanak.

Olyanok, mint a hasadó rügy fehéres zöldje, ami csábos dolgokat regél a nyár életben duskalkodó, pazarfényű idejéről.

Csodálatos szfnkszei ők a társadalomnak. Ki ismerné őket? Ki ismerné a futó szél lakását, erdőzúgásnak abécéjét, napfényvillámnak csillámos erejét? . . .

. . . A leányokról akartam beszélni, asszonyom, a hogy pattannak, nyiladoznak, mint a tavaszi rügy.

Nem sikerült!

Sz—sz.

ennek az ünnepies tiszteletnyilvánulásnak, mely e derék házastársakat az ezüstlakodalom alkalomával megörvendeztette!

— **(Megint apáca-vita)** volt a megyei közgyűlésen abból az alkalomból, hogy a belügyminiszterium a megyei árvaház alapszabályai egyikének-másikának módosítását kívánta. A belügyminiszter ugyanis — bár az intézet vezetésére alkalmasnak találja a szürkenénikéket — aggodalmát fejezi ki az iránt, hogy a nagyobb fiugyermekek nevelését is a nénikékre bízzák. Miután az intézetben 18 éves fiúk is lesznek, a férfias nevelést okvetlenül férfigondozónak kellene végeznie s ezért a miniszter ajánlja, hogy fontolja meg meg egyszer a megye: vajjon szerzetesnőkre bízassék-e az intézet avagy a fiúk nevelését férfigondozóra bizza. Az állandó választmány az intézet szabályam úgy változtatott, hogy meghagyja ugyan a szerzetesnőket a vezetésben, miután ez a legolcsóbb kezelési mód, de ha azt tapasztalják, hogy ez a fiúk nevelésére nem lenne kielégítő, úgy férfigondozókat és gondozónőket alkalmaznak a szerzetesnők helyett. — **Benkő** biz. tag, a megye határozatát megfőlebbezők egyike, ismételtlen figyelmeztette a közgyűlést, hogy e megyei intézményt ne szolgáltatassák ki a felekezeti rosz következményeinek, hanem alkalmazzanak világi vezetőket. Ebből aztán érdekes kis vita támadt, melyben részt vettek **Vajay**, **Benkő**, **Nádossy** és **Brandtner** bizottsági tagok, míg az ellentétes nézeteket **Berki** ref. lelkes, biz. tag egyenlített ki toleráns beszédével, mely főczélul az árvaház fölállítását tünteti föl, s ennek alája rendeli még a vallásbeliség kérdését is. Legyenek a különböző felekezetek — mondta **Berki** — éberek, örkődjenek az intézet vezetésé fölött, s amint észre veszik, hogy a vallásbeli kérdés körül hiba történik, keressenek orvoslást, melyet különben az áll. választmány által módosított alapszabályok is ígérnek, hogy t. i. ez esetben kivesszék a gyermekeket a szerzetesnők kezéből és világi gondozókra bízzák. A közgyűlés el is fogadta az állandó választmány előterjesztését, mely különben még egy érdekes pontot is tartalmazott; azt t. i., hogy az alapszabályok szerint az intézeti növendékek az intézetben nyervén elemi oktatást, a szabályok e pontját azzal egészítette ki, hogy erre csak tanítói oklevéllel bíró szerzetesnőket alkalmaznak az intézetben.

— **(Vonattal kisiklás.)** Szombaton délelben Zákány és Nagy-Kanizsa között egy tehervonat kisiklott a vasuti sínekéből. A tehervonaton szerencsére nagyobb baj nem történt, csak öt teherkocsi sérült meg az erősebb surlódás következtében. A kisiklott vonat három táviróoszlopot is kidöntött, a mit a táviró hivatalok nagyon is megéreztek, mert csak nagy kerülő uton juthattak el a táviratok rendeltetési helyekre. **Szommer** Nánán nagykanizsai vasuti főnök nyomban a helyszínére érkezett, s intézkedett a kisiklott vonat helyreállítása iránt.

— **(A vasárnapi munkaszünet a megyén.)** A ki ismerős a megyeházi élettel, azt kérdezi nagy csudálkozva, hogy mi a köze kell az? Vasárnapi munkaszünet a megyének? Hát dolgoztak azok vasárnapon valamikor? Nem, ilyen esetre nem emlékezik a legősibb municipalista sem. Hanem hat Vajay bizottsági tagnak, a ki a nép igaz barátja, mégis megégett a szíve szegény megyeistákon. Igazságot szerető lelke nem tudta eltűnni, hogy míg a csizmadia, szabó, grájzler becsukja a boltját, az a megyei tisztviselő kénytelen legyen nyitva tartani a „boltot“, holott emezem boltban semmiféle állami monopolum tárgyát képező portéka nincsen, megbukván a megyét államcsődtől törvényjavaslat. Indítványt tett hát Vajay, a rabszolgáknak ellensége, hogy a vasárnapi munkaszünetet terjeszték ki a törvényhatósági tisztviselőkre is. Az állandó választmány aztán megmagyarázta Vajaynak, hogy hiszen azok a „fehér rabszolgák“ még hétköznap sem dolgoznak annyira, hogy ki ne pihenhetnék magukat, vasárnap pedig csakis az iktatók vannak a hivatalban 11 óráig, s a többi tisztviselők csupán azokat az ügyeket intézik el, melyek sürgős intézkedést igényelnek; maradjon hát csak a régi szokás. Vajay is beleegyezett aztán ebbe s a közgyűlés is meghagyta a régi rendet.

— **(Az első jogász-tánczestély.)** A helybeli jogakadémian az idén igen mozgalmas élet uralkodik, s a lelkes fiatalok mindent elkövet, hogy a közönségnek az őszi és téli sze-

zon alatt kellemes estéket szerezzen. Az első feckske, a jogász-tánczestély közeledik már. Híromdóit, a meghívókat már szélnek eresztették, melyek szerint november hó 5-dikén tartatik meg az első jogász-tánczestély. A tánczestély a „Hattyu“-teremben fog lefolyni, melyet mostanában festettek ki újból. A tánczestély alatt a Farkas Jónás banda fog játszani. Jegyek válthatók a tánczestély napján az „Olvasókör“ helyiségében (Akadémia épület II. emelet jobbra) d. e. 9 12 és d. u. 3—5 óráig és este a pénztárnál Jegyek ára: személyjegy 1 frt 50 kr., családjegy 3 frt. A tánczestély esti fél 9 órakor fog kezdődni.

— **(A honvédség köréből.)** Pólya Károly százados a 19. honvéd gyalogezred 2-ik zászlóaljának parancsnokságával bizatott meg. Merkl Aladár 8 dik honvéd huszárezredbeli hadnagy a 12-dik huszárezredhez helyeztetett át.

— **(Mikor számíthatnak föl fuvarbért az állatorvosok?)** A megyei közgyűlésen **Simonffy** János bizottsági tag, a költségvetés előterjesztése alkalmából kérdést intézett az alispánhoz az állatorvosok fuvardíjára vonatkozólag. Az állatorvosok tudniillik utiátalányt kapnak, mint azt a költségvetés föl is tünteti; a községek közül többen tehát fölvilágosítást óhajtanak arra nézve, vajjon mind emellett kötelesek-e a községek fuvarát is fizetni az állatorvosnak? Mert megtörtént az eset, hogy az állatorvos fuvardíjat számított föl. Az alispán kijelentette, hogy az utiátalányt az esetre élvezik az állatorvosok, ha közügyben utaznak, de ha magán-felek ügyében mennek ki, akkor jogosan számíthatnak föl fuvardíjt.

— **(Halálozás.)** **Hamerly** Gizella, **Hamerly** Mihály városi hivatalnok leánya, e hó 11-én, 14 éves korában elhunyt.

— **(Verekedő olasz munkások.)** Vasárnap délután a „Lövészker“-ben valóságos forradalmat okozott tizennégy vízvezetési olasz-munkás. Már jó ideje borozgattak az amugy is hevesvéri polgártársak, midőn erős szóváltás keletkezett köztük úgy, hogy a szomszédok is odasereglettek a lakók. Betoppant egy pár rendőr is, hogy rendet csináljanak; emiatt azonban földühödtek a munkások, s az egyik úgy vágott egy székét az ott álló rendőrhöz, hogy annak kifordult az egyik uja. A többi munkás erre megfutott. A rendőrség elé állítván azt vallották, hogy ők maguk közt nem veszekedtek, csak hangosan gondolkoztak.

— **(A megyeház vízvezetése.)** A megye szintén bevezette a vízvezetékét a székházba, a mi körülbelül 1565 frtba fog kerülni. A közgyűlés az összegnek a törzstőkéből leendő előlegezésébe beleegyezett.

— **(Másodvirágzás és másodtermés.)** Az idei őszt megbecsülte magát: idáig kitartott szép, meleg napokkal, itt-ott jótékony esővel s ismét napos idővel. Ez a szokatlan lágy idő, mely az emberekkel is még a nyári ruhát hordatja, zavarba hozta a természetet is. Nemcsak hogy mindenfelől érkeznek hírek arról, hogy a fák másodszer is kihajtottak, rügyeznek és virágoznak, hanem miot lapunk egyik barátja ujságolja: ő az erdőben érett epret is talált. Ez a hosszú őszt különben előre látható volt; mert valahányszor erős télünk van, olyankor nincs tavaszunk, a nyár rendkívül meleg, az őszt azután, mint kibékítő évszak, hosszú és kellemes. Egyébként el lehetünk készülve, hogy mire e sorok napvilágot látnak, beállnak az esős napok.

— **(Jótékonycélu hangverseny)** van készülöben, melynek jövedelme egyrészt szegény tanulók segélyezésére, másrészt a **Matassa**-lelenczház javára fordítatik. A hangverseny november hó 4-én tartatik meg, s azon városunk szülötte, **Pallavicini** Ede ögrógné, született **Majlath** Etelka, a jótékonycélu iránti tekintetből énekelné fog, **Teinzmann** Viktor ezredes neje pedig művészi zongorajátékával igérkezett közreműködni. A részletes programot legközelebb fogják közzé tenni. Addig is a belépti jegyekre előjegyzéseket szívesen elfogad **Valentin** Károly fia zeneműkereskedő. A működvelő közönség kegyes pártfogását a rendezőség ez uton is kéri a jótékonycélu érdekében.

— **(Személyváltozás a főispáni titkárságnál.)** A belügyminiszter **Fejér-**

vári **Imre** báró főispáni titkárt s miniszteri segédfogalmazót a belügyminiszteriumba osztotta be, s helyébe **Vágó** Ferencz belügyminiszteri segédfogalmazót küldte főispánunk mellé titkárnak.

— **(A pécsi atletikai klub)** vasárnap d. u. 3 órakor tartotta meg a klub új helyiségeiben tisztújító közgyűlést, szép számmal megjelent tagjai jelenlétében. A klubnak két éven át volt buzgó elnöke **Németh** József, kinek a klub oly sokat köszönhet, titkárával együtt leköszönvén az eddigi viselt tiszteleti állásokról, ismét a klub rendelkezésére bocsátotta azokat. A közgyűlés, a klub körül szerzett eddigi érdemei elismerésül, melyeknek egyik legszebbike a város által a klub részére épített új vívóterem, — ismét őt akarta elnökül megválasztani, azonban volt elnökének kérelmére, ki nagy elfoglaltságát hozta föl okul, elállott ettől és **Schaurek** Bódog drt, a pécsi jogakadémianak egyik köztisztelet- és közszeretettnek örveendő tanárát, ki már ez ideig is mindig tevékeny, s az atletikáért lelkesülő tagja volt a klubnak, választotta meg egyhangulag elnöké. Ugy a tisztviselők, mint a bizottsági tagok egyhangulag választattak meg és pedig: alelnökké: **Egry** Béla dr., titkárrá: **Scheurer** Károly, jegyzővé: **Lauber** Rezső, pénztárossá: **Ott** Béla, alpénztárossá: **Kisaszondy** József, szertárossá: **Hainesz** Károly, alszertárossá: **Pfeffer** Aladár, orvos: **Johann** Béla dr. Az ügyészi állást ideiglenesen nem töltötték be. Bizottsági tagok: **Benyovszky** Manó, **Németh** József, **Liszky** Bálint, **Piacsek** Gyula, **Bodó** Aladár dr., **Zsille** Ferencz, **Taizs** József, **Németh** Arthur. Póttagok: **Pauer** Károly, **Notter** Jenő, **Ptacek** Viktor és **Oberhammer** Antal.

— **(A hosszú nap.)** A vasárnapon föl-villanó esti csillag nem mindennapi jelentőségű volt a zsidókra nézve. Az a fényesen vibráló csillag nagy ünnepeket jelzett, a zsidók legnagyobb ünnepének eljövetelet. **Jom Kipur** ez az ünnep, a vezeclés, a bűnbánat ünnepe. Vasárnap estétől kezdve ugyanis egészen hétfő estéig, míg az esti csillag föl nem tűnt az ég ivén, a jámbor zsidó se nem evett, se nem ivott, még a szivarozástól is örzkedett. Magába tér ilyenkor, mint a kereszténység Nagypénteken és medítal a bűnről, gyarlóságról. Ez ünnepet még a legliberálisabb zsidók is megtartják s a hitközség minden egyes tagjától szigoruan megkövetelik, hogy e napon munka és élvezet szünteljen. Városunkban is fényesen ülték meg ez ünnepet a zsidók; vasárnap a zsinagóga egészen megtelt az ájtatos hívőkkel, mely alkalommal **Perls** Armin dr. helybeli főrabbi magyar beszédet tartott. Hétfőn délelőtt ismét összejöttek a zsinagógában, s ekkor német prédikáció tartatott. A hosszú böjtnek, a kiengesztelődés nagy napjának a hétfő esti csillag vetett véget, melyet sok éhes ember epedve lesett és hihetőleg igen rokonszenvesen üdvözölt.

— **(A száj- és körömfájás)** **Keszipusztán**, **Körös** község mellett, 34 marhán konstataáltak a ragadós száj- és körömfájást. **Páprádon** ellenben a járvány megszűnt, amennyiben a régebben megbetegedett állatok meggyógyultak s újabb eset nem fordult elő.

— **(Szarvasok Baranyában.)** A „Szalon és Sport“ című ujság a legutóbbi nagyobb szarvasvadászatokról statisztikai kimutatást közöl, mely szerint az idén a szarvasvadászatok az ugynevezett „szarvasbögés“ id jében igen jól sikerültek. Nálunk Baranyában is voltak szarvasvadászatok **Draskovich** Iván gróf selyei urodalmán, a mely alkalommal nyolcz igen szép agacsost ejtettek el. E helyen egyuttal fölemlítjük, hogy az országos m. vadászati védegyelet e hó 20 dikán aganeskiállítás rendez a fővárosban, melyen Baranyából is számosan vesznek részt, köztük **Draskovich** gróf is, ki igen szép és ritka agacsokat küldött föl a kiállítási bizottsághoz.

— **(Léprekerült jómadarak.)** Két hirhedt gonosztevőt fogtak el a múlt héte **Udvaron**. Az egyik a duna-szekesi illetőségű **Zárics** Péter hirhedt betörő tolvaj, ki csak nemrég szabadult ki a szegedi börtönből; a másik a bács megyei illetőségű **Balla** János, ki 8 évi fegyházra volt ítélve, miből 6 évet **Munkács**on kitöltött, de a még hátralevő 2 év elől megszökött. A két gonosztevő elfogatását egy véletlen körülmény segítette elő. A múlt hó 28. és 29. közti éjjelen ugyanis ellopták **Óry** Mihály nagy-

nyárádi lakosnak két lovát szerszámostul és egy kocsiját. A megindított erélyes kutatás nem vezetett nyomra. E hó 6-án azután reggel 6 órakor egy kocsi állt meg az udvári vendéglő előtt, s a rajta ülő két gyanús külsejű egyén bort kért. Arra járó falubeli emberek fölismerték a szomszédos Nagy-Nyáradon lakó Öry Mihály lovait, s kísérletet tettek a tolvajok elfogására. Ezek azonban a lovak közé csapván, el akartak vagtatni, s midőn az udváriak elkapták a kantárszárt, az egyik gazember kétesülvü pisztolyt irányzott a lovakat tartó emberekre. A fegyvert még jókor elkapták, s a két lövés a levegőbe ment. Heves küzdelem után végre sikerült a tolvajokat megkötözni s a községi bírósághoz kísérni, ki őket biztos őrizet alatt átadta a csendőrségnek. Itt kihallgattatván, kitünt kiléttük.

Szabadságharczi emlékek.

Az idő rohama halad s alig vesszük észre, hogy félszázados fénykorához jut el az 1848—49-ik években vívott függetlenségi harcunk, Árpád népének e magasztos harca, a melyhez a vitézség és dicsőség oly sok szép emléke fűződik.

Most még midőn köztünk itt-ott elszórva él egy-egy alakja, egy „névtelen hőse“ annak a nehéz napokat oly bámulatos kitartással végigküzdött nemzedéknek, — most még kinálkozik a jó alkalom, hogy megmentstük a feledés homályából ama gyászos időkre vonatkozó emlékeket, a melyekhez e nagy tragédia egyik-másik szereplőinek emlékeztetése, közlése, vagy a szájhagyomány folytán juthatunk. Ki tudja, nincs-e közel ama nap, mely azt a gyászos hirt jelenti majd, hogy szabadságharcunk utolsó hőse is örök nyugalomra hajtotta dicsőségtől övezett ősz fejét?!

Bogyó Alajos volt 1848/49-iki honvédtüzér — jelenleg pécsi lakó — szívesége folytán juttattam ama szerencséhez, hogy alkalmam volt kezeim közé venni két megfakult lapot, a melyek egyikén nemzeti hírneves egyházi költőjének a 48-as években egy külön kis nyomtatásban megjelent költeménye, a másikon pedig egy gyönyörű imába foglalt fohász olvasható. Mindkét emléket Bogyó úr a Budapesten folyamatban levő szabadságharczi emlékek kiállítására küldötte el a bizottság fölhívása folytán.

Tárkányi Bélának — mert ő a költemény szerzője — e műve két szempontból is érdekes: először azért, mert ama nagy idők viharai szülték meg a költő lelkében; érdekes továbbá még azért is, mert e költeménye összes műveinek kiadásában tán még mai napig sem látott napvilágot. A lendületes kis költeményt Bartakovics, volt egri érsek, pásztorlevelében ajánlotta a híveknek s ugyancsak e pásztorlevél folytán isteni szolgálatok alatt templomi ének gyanánt is szolgált; szövege a következő:

A magyar nemzetország tábori éneke.

(„Jertek keresztény lelkek“ stb. szerint.)

Isten! ki annyi vész közt
Megtartád hazánkat,
Jer most is oltalmunkra
S vezérelj csatánkat;
Az élet- és halálnak
Sorsát te intézzed
Csak tőled vár szerencsét
S áldást magyar néped...
Uram segits meg!

Te látod óh nagy Isten!
Nem más nép romlása,
Nem kincsvágy s pusztító vérszomj
Viz minket csatára;
Ügyünk szent, csak hazánkért
És szabadságunkért,
Megtámadói ellen
Szükség ontanunk vért...
Uram segits meg!

Adj erőt karjainknak,
Áldd meg fegyverünket;
Add, hogy megsegyenítsük
Gőgös ellentünket;
S megmentvén így hazánkat
És szabadságunkat:
Jóvoltodnak köszönjük
Szép diadalunkat...
Uram segits meg!

Ha vérbe 's életünkbe
Fog kerülni harcunk,
Legyen meg akaratod!
Öröm lesz meghalunk:
Csak kedves szép hazánkat
Szabaddá s dicsővé
Tedd minden népek előtt,
Most és mindörökké...
Uram segits meg!

Az utóbb említett ima, melynek szerzője ismeretlen, — már az aradi gyásznapi után keletkezett s arról emlékeztet, hogy a rémuralom a nyilvánosan és csoportokban való elmondását nemkülönbön terjesztését szigorú rendelettel kereken megtiltotta. A vallásos hazafiság magasztos erejét azonban megtörni még sem volt képes, mert lappangva bár, de mégis gyorsan elterjedt az ima a szorongatott honfiak közt; maga Bogyó is Nagyszétény községben Taczman János nevű honvédtől írta le, ennek pinceszéjében, 1849. december 24-ének éjjelén.

Ez aztán a rendőri talentum, amely még az imádságban is ott látja a „rebellismust“!

Bogyó két szomorú esetet tud, a melyeknek hősei vérével fizették meg a konfiskált ima terjesztését. Az egyik Barta nevű nyitrai megyei plébános volt, a másik pedig — ennek nevére már nem emlékszik — egy komáromi megyei tanító; — hogy a népet terrorizálják, a községek bíráihoz kifüggesztés céljából leiratot intéztek, melyben mások elrettentésül Barta kivégeztetése adatik tudtul. E nevezetes ima így szól:

Magyar hon Patronájához.

Hatalmas Anyánk, Boldogságos Szűz! tekints vigalmas szemekkel a Magyarhonban létező hivednek szomorú helyzetére és lásd a nyomort, mely elárasztotta szegény hazánkat. Hallgassd jajjait azon sok árvák s özvegyeknek, kik e vészteljes napokban szüleiktől, kedveseiktől erőszakosan megfosztattak; kenyeret kérnek és nincs ki szegjen nekik!!! Vedd oltalmad alá s vigasztald meg őket. Jussanak elődbe annyi sok ezer menekülteknek, kik tűzhelyeiktől, vagyonaiktól száműzve az inség által szorongatottak, naponti keserves fohászaik. Vedd anyai gondviselése szárnyai alá s egy boldogabb jövőnek biztosításával támogasd türelmüket. Hallgassd meg azon sok ezreknek, kik honunk szabadságáért küzdve elnyomorodtak és minden vigasztalás nélkül maradtak, — panaszait és enyhítsd az ő fájdalmaikat, s ne felejtőd azokat is, kik élteiket veszélyeztetve bujdosókká lettek és félelem és rettegés közt a nagy világban széjjel bolyonganak, eszközölj nekik bátorságot és kegyelmet és az életük ellen törekvők gonosz akaratjától óvd meg őket. Terjeszd ki anyai figyelmedet ama sok sorsosainkra, kik honunkért a csatán elvérzettek, vagy csúfosan kivégeztettek; nyerd nekik kegyelmet, hogy ama nagy napon, midőn a halál hideg karjaiból kibontakoznak s így életre ébrednek, az örök dicsőség környezze őket. Vedd végre oltalmad alá a zsarnoktól megszagott szegény árva hazánkat és törd meg az ő hatalmát. Eszközölj békét és tedd virágzóvá azon hazát, melyben milliók ajkain naponta zengenek azon szívből ömlendő igék: Üdvözlégy Mária! Amen!

Ezek volnának azon nevezetes reliquiák, melyekről azt hiszem, hogy némi szolgálatot teszek, mindazoknak, kiket e nagy idők eseményei közelebről érdekelnek, midőn azokat Bogyó úr szíveségéből közlöm.

Van-e honfiszem, melyből az emlékek sorainak átolvasása után ne hullana legalább pár könyecsepp azokért, a kik a szabadságért s értünk adták mindenüket?!

Sulyok Károly.

CSARNOK.

Salzkammerguti képek és a bajor Königssee.

V.

Mondseetől Salzburgig omnibusban... Salzburg és vidéke.

Mondseeban*) pár órát időzve, helyet foglaltam egy omnibusban, melyen csak ketten ültek, egy fiatal férfi és egy igazán szép asszony. Elindultunk átkozott döcögős rozsz úton, melynek kátyúi olyanokat löktek rozszant barkedőreinkre, hogy

*) Mondsee csinos helység, elég látogatott fürdő és üdülő hely. Régi római eredetű.

Gyönyörű bencés kolostora két torony templomával, szép oltárképével és faragványával, az egyik torony déli oldalán sok római emlékkövel sat. érdemes a megtekintésre. E bencés kolostor is igen régi, még Uttilo bajor herceg alapította 748-ban.

Mondsee azelőtt a linzi püspökséghez tartozott, mint adományi jószág; 1809-ben Napoleon mint majorátust Wrede bajor tábornoknak adományozta, s jelenben is a Wrede hercegi család birtoka.

testünk egyik-másik része érzékeny érintkezésbe jött a primitív faalkotmányúval, es sokszor csillogokat hányt a szemem.

A velem szemben ülő fiatal pár kedélyesen mulatott, s láttam rajtuk, hogy előzékenyen fogják fogadni az ösmerkedést, de bosszantott minimális mennyiségű német tudományom, azért jó darabig hallgattam. Végre is, ha hülyének nem akartam látszani, nem kárhoztathattam magamat örökös hallgatásra, pláne egy ritka szépségű asszonnyal szemben, s azért megkezdtem az ösmerkedést, azzal az ékes szófűzéssel s debreczeni lágy akcentussal, melyre Göthe és Schiller, ha hallják, bizonyosan megfordulnak sirjaikban, s mely nem egyszer bájos mosolyt csal a szép útitársnő rózsás ajkaira. Hanem azért beszélgettünk, s csakhamar megösmerkedtünk. Utitársaim Mayer Vilmos a kereskedelmi bank hivatalnok Münchenből és kedves neje, igazán kellemessé, élvezetessé tették azt a négy óráig tartó utat, melyet a folyvást döcögős úton, a rozszant omnibusban tettünk meg Salzburgig.

Hogy milyen a vidék Mondseetől Salzburgig, tüzeten le nem írhatom, mert hát egyrészt az ócska alkotmány keskeny ablakain nem is igen vehetem szemügyre, de meg másrészt nagyon el voltam foglalva német nyelvbéli jártaságom fölészire hozatalával; annyit azonban mégis láttam, hogy mindenfelé lankás, dombos a vidék, melyet faluk, majorságok tarkítanak, balra sötét hegysorok szegélyeznek, míg jobbfelől síkság terül, melyen jól mivelt földek s gazdag gyümölcsösök s gyönyörű rétek váltakoznak.

Társalgásunk kezdetén, midőn még nem tudták, ki vagyok, bájos útitársnőm látva, hogy töröm a német nyelvet, angolra akarta fordítani a társalgást, (szürke ruhában, tarka plaiddel s angol nyári kalapban voltam, s valószínűleg angolnak nézett) de midőn látta, hogy ezen a nyelven mily nagyszerűen tudok hallgatni s megmondtam, hogy magyar vagyok, annál kedvesebb, előzékenyebb lett férjével együtt, s mert — azt hiszem — a volapük nyelvet egyiktünk sem értette, maradtunk tovább is a német mellett, s habár gondolom, hogy ékes dikcióimon magukban nagyokat nevettek is, de soha sem mutatták.

Este felé megérkeztünk Salzburgba s kedves útitársaim, kik már jól ösmerték e várost, előzékenyen följánlották szíves kalauzolásukat, melyet én köszönettel fogadtam, s elsőben is egy vendéglőbe szállottunk.

Három napig maradtam Salzburgban, mely idő alatt kedves útitársaim folyvást előzékeny Ciceroneim voltak, s oly lekötözö türelemmel és kitartással hallgatták gyenge német társalgásomat, oly figyelemmel és buzgósággal segítettek, ha látták fönnakadásomat, gondolataim kifejezésére a helyes szavakat megtalálni, oly kedves szeretetreméltósággal jártak el irányomban, hogy ama kellemes napok emléke, melyet e derék művelt fiatal pár körében töltöttem, örökre felejthetetlen lesz előttem. Végtelen jószágukért, előzékeny önzetlen barátságukért, mely a távol hazától oly jól esett, fogadják e helyütt is hálás köszönetemet.

És most tekintsünk körül Salzburgban és vidékén.

Salzburg a salzburgi kerület vagy hercegség fővárosa,*) mintegy 28000 lakóssal, a Mönchs- és Kapuczinus-hegy között a Salzach folyó mindkét partján terül el, oly gyönyörű regényes vidéken, oly szerencsés fekvéssel, hogy a szárazföldi városok között nála szebb, elragadóbb képet adót alig találhatni. A mint a Salzach az alpesek közül kiér és völgye kitagul ezen völgy szélesedő szájában, az említett hegyek között, mint egy gyöngyszem, fekszik a szép város és vár; déli félkörben a salzburgi alpesek havaai körítik, míg északi félkörben dombos, erdős, ligetes faluk, várak, kastélyok s nagyszerű gazdagsággal tarkított lapályos vidék terül messzire. A salzach által két részre osztott várost 3 hid

*) Salzburg eredete a régi időkbe nyulik vissza; kelta eredetű, majd római birtok Juvavum vagy Juvavia, s mint ilyen Hadrián császár alatt híres telep. A népvándorlás elsodorván a római uralmat, a 6. száz. végén a híres Rupert püspök a római kolonia romjaiból egy várost alapított s azt püspöksége központjává tette. Salzburg 798-ban érseki székhelylyé lett. Uralkodó herceg érseki fölvirágzására igen sokat tettek. 1802-ben világi-asított, s mint választó fejedelemség Ferdinánd osztrák főhercegnek adott. 1806-ben Ausztriához, 1809-ben Bajorországhoz csatoltatott, 1814-ben aztán ismét Ausztriához.

köti össze, a Ferencz Károly-, a városi- és a Karolina-hidak.

A közepett eső városi hidról előbb is a balparti városrészt, a tulajdonképi régi várost járjuk be.

A városháztéren a régi városház alatt átmeve a Getreide-Gasse 9. sz. a Mozart szülőházát találjuk az úgynevezett Mozart-archívval. Mindjárt mellette az egyetem tér, az egyetemi épület*) és templommal, háta mögött a szép és ritka példányokban gazdag fűvészkert. Innen egy ivezet alatt, s a híres Cafe Tomaselli előtt elhaladva, a Lajos Viktor téren a városi kut (städtische Brunnen), a lakatos mesterség e műmeke látható. Par lépéssel odább táru föl a Residenz-Platz, melynek jobb oldalán áll a hercegi palota,*) gyönyörűen bútorozott és kárpitozott nagyszerű termekkel, számtalan műkincsesel, szép képtárral, s egy nagy tereben a legüresebb uralkodó érsek arcképeivel.

A palotával szemben a tér közepén a Hofbrunnen, e gyönyörű szökőkút, az olasz Antonio Dariv remeke 1664-ből. E márványból faragott kútépítmény vagy szobormű 3 főrészből áll: alul a széles vízmedence, melyben a középtömbből kiugró, úszhártyás labakkal ellátott, gyönyörű idomzatu 4 ló, a tér négy oldala felé, részint ugró, részint ágaskodó helyzetben, orrán vagy száján lövelli ki a vizet; ezek fölött az Atlasz csoport: két, lábait egymásba fonó, háttal összeálló hatalmas herkulési alak emeli izmos vállain a közép medence nagy kerek tányérját mint földtekét; ennek közepéből emelkedik ki a harmadik rész: márvány tönkön a felső, csigahéj alakban faragott kis medence, és ezen áll egy művészi kivitelű Triton, s trombitájából 2 és fél méter magasra lövelli a vizet. Oly remek alkotás az egész, hogy az ember nem győz betelni a nézésével. A tér keleti oldalán van a Neubau, benne elhelyezve a törvényszék, posta-, táviró- és telefon-hivatal, előtte a fő-örse, s az épületből emelkedik az erkélyes torony, melyben naponta reggel 7, délelőtt 11 és este 6 órakor megszólal a híres eszengettyű-játék; az összhangzatba hozott 37 csengőn vagy kis harangon, a melléjük alkalmazott kalapácsok ütési csalják ki a melodikus hangokat, mely melankolikus zenének mindig sok hallgatója van; a szerkezet 24 különböző zene-darabra van berendezve, de egyszer-egyszer csak 3 darabot játszik. A tér déli oldalán emelkedik az impozáns Dom, a római szt. Péter templom utánzata. Az épület 115 méter hosszú, 70 méter széles, két 80 méter magas pompás toronnyal és a 74 méter magas fölséges nagy kupolával. Fehér márványból készült faragványos nyugati főhomlokzata, mely előtt szt. Mária ólomból öntött szobra áll, nagyszerű hatást idéz elő. Belseje egyszerű, fölséges czifraságoktól ment; de merész alkotás, és éppen szépségének emez egyszerűsége és az egésznek bámulatos összhangzata teszi oly imponálóan nagyszertűvé. Építette Santino Solari 1614-től 1628-ig.

A Neubau mellett mindjárt a Mozart-tér terül Mozart álló ércszobrával. Nem messze tőle a szép freskóiról és gyönyörű eltárlképéről híres Cajetan-templom s közel ide a művész-ház (Künstlerhaus) állandó kiállítással.

Innen délnyugatnak fordulva a Nonn-bergre jutunk, melyen egy szép, régi nőzárdá van; a templom portáléja ó-góth-styben, gazdag faragványokkal, a főoltár fölötti nagy góth-ablak fölséges üvegfestményeivel: oly raritás és remek, melyet ma már keveset láthatni. Itt már a Hohe Salzburgnál vagyunk, melyre fölmenni s a régi várat megtekinteni valóban érdemes. 1078-ban kezdtek építeni és 1519-ben végezték be, s az uralkodó hercegek erődített lakása s a viharos időkben gyakran asyuma volt. Érdekes a Györgykápolna a vörös márványból faragott 12 apostollal, a lovagterem, melyben egy ritka szép góthstílyű kemence van, azon fölül a sok gyűjtemény sat. A vár 1862-óta kaszárnya és raktár. A várból a legfölségesebb kilátás élvezhető.

Lemenve a Capitel-platzon, megnézzük a Capitel-schwemmet, ezt a márványból faragott lóuszatát, mely a római Fontana Trevinek az utánzata. Majd az itt elterülő Szt. Péter teme-

tőt járjuk be, melyben igen szép kápolnák s nevezete semlékek láthatók.*) Következika Szt. Rupert által alapított Szt. Péter apátság, gazdag könyvtárral és régiség gyűjteménnyel s a Szt.-Péter alapítványi templom egy 1127-ben épült szép bazilika, gyönyörű portáléval és kúpólával; a sziklába vájt Szt.-Péter-kellerei, kitűnő borokkal. Jobbra van a Francziskánusok különböző építészeti styben gazdag temploma és zárdája, mely műépítészeti szempontból föltötte érdekes. Odább haladva, a Mönchsberg alatt, elérjük a Marstallt, mely most lovassági kaszárnya, téli és nyári lovagló-iskolájával, az utóbbiban a sziklába vésvé 3 szoros páholysor, s mellette egy márványból vésett hatalmas lóuszatató.

Most a Neuthor előtt vagyunk, mely a Mönchsberg alatt 1765-től 1774-ig épített 131 méter hosszú, 17 méter széles alagút, s melyen át Riedenberg külvárosba juthatni. Nem messze a góthstílyű szép polgári kórház s túl rajta a Gestetten vagy Gstätten-utczában a sziklafalban a villamos fölhuzó, melyen pár percz alatt a Mönchsbergre juthatni. A Mönchsberg fala itt itt már rémitő magas és meredek s már kétszer történt szerencsétlen sziklaomlás, 1665. április 4-én és 1669. július 16-án, utóbbi alkalommal különösen nagy volt a szerencsétlenség, több ház, a Markus templom, az irgalmasok zárdája összezuzatott s mintegy 300 ember halt meg. Most hatalmasan ki van építve s nyoma sincs a hajdani katasztrófáknak. Még az Ursula kolostort megtekintve a jókarban tartott uton fölsétálunk a Mönchsbergre a Müllu külvárosba s megnézzük az Augustinusok régi kolostorát s betérünk ezeknek híres sörfőzdéjébe, ez úgynevezett „Bräustübl in Müllu“-be, hol az óriás pincze-helyiségekben és sancz-terekben helyet foglalunk a hosszú tölgyfa-asztalok mellett s fölfogva előbb az első tereben egy söröskorsót, azt sajátkezűleg kiöblítve a kádban s kifizetve előre egy literért a 16 krt, megtölletjük azt a pompás barna sörrel, melyet a magunkkal hozott s jó étvágygyal elfogyasztott hideg étel után igazi demokratikus vegyes-társaságban jóízűen fogyasztunk el, sőt ismételtünk. Sajátságos érdekes hely ez. A társadalom minden rétege képviselve van itt, naponta mintegy 4000 ember (csak 3—4 órakor nyitják meg) s ki-oda ül, hol helyet kap. A méltóságos úr a suszter mellé sat. Ha a Franz-Josef quain visszasétálunk, megtekintjük a muzeumot (Carolinum Augusteum), melyben gazdag könyvtár, kelta, római s más régiségek, fegyverek, öltözetek, természeti ipari s művészeti ritkaságok sat. nagyszerű gyűjteménye található.

A város másik részében az Elisabeth-quain a román styben épült szép protestáns templom, — a gyönyörű Stadtpark, melyben elegáns, csinos új gyógyterem s kényelmes fürdők vanaak; ugyanitt a Sattler-féle kozmorama és panoráma; a gyönyörű Mirabell várkastély*) és kertek, az itt lévő egyszerű ornithologiai gyűjtemény; odább a műépítészeti tekintetben igen nevezetes sz. Sebestyén templom; a Makart-téren a színház, Mozart lakóháza, — kissé arrább az olasz stílyű szt. háromság templom sat. szintén érdekesek a megnézésre.

Azután a linzi-utczából a 225 kölépcsőn fölme gyünk a kapuczinus hegyre, a kapuczinusok templomához, s onnan a hegyen a jó karban tartott útakon fölkeressük a szép kilátási pontokat, melyekről valóban igéző, elragadó panorámákban gyönyörködünk, s megnézzük itt az úgynevezett Mozart házacskát is.)*

A várost így jó részben bejárva és megnézve, a fölséges, regényes környéket járjuk be, a mennyire lehet; mert Salzburg körül a közelben számtalan kiránduló hely kínálkozik, mint: Maria Plain, csinos templommal, melynek teraszejáról — különösen este — fölséges kilátás esik a városra és hegyekre; Schloss Neuhaus, Guggenthal — mindenütt szép kilátás, kellemes vidék; Aigen — ritka szép park, árnyas üde erdei, sétányok, csergedező patak, festői vizesés; Leopoldskron a Moos-fürdővel; a remek Hellbrunn várkastélyával, gyönyörű parkjával, ritka szép páratlan vízi műveivel; mellette Anif régi várával; mindenek fölött pedig az 1286 méter magas

Gaisberg, hová fogas kerekű vaspályán mehetni föl, hol kényelmes vendéglő kínálkozik üdüléssel, s honnan a legnagyobb szerű panoráma nyílik a városra, különösen pedig messze be a havasok fölhalmozódott tömkelegébe; s ezeken kívül még számtalan közeli és még több távolabbi kiránduló hely.

Hogy mily szép, mennyire vonzó és elragadó Salzburg az ő festői fekvésében regényes vidékével, legjobban akkor látjuk, ha a várhegyrőt, a kapuczinus hegyről, de különösen ha a Mönchsbergről nézünk szét.

Lent terül a Salzach szép regényes völgye. A kép közepét a város foglalja el, melyet a Salzach folyó ragyogó vizeitkre egy hatalmas megfordított C alakú kanyarodással oszt két felé. Jobbról a balparton a régi város nyúlik el, melyből mint domboru drágakő a régi várkastélylyal koronázott várhegy, a Hohe Salzburg emelkedik, lábainál a remek Dom, Szt.-Peterskirche, francziskánus templom sat. stílyaris szép tornyai, remek kupolái, a szép házak és paloták százai ragyognak; balról az új városrészt gyönyörű kertjei, palotái, tornyai s impozáns házesoportja fénylenek, s ezekből meg a kapuczinus hegy várkoszoruzta orma magaslik ki, mely a szemben földomboruló Hohe Salzburggal a város fölött, mint két állandó őrszem tűnik föl. Két oldalt a folyó partján egyrészt a Ferencz József és Rudolf, másrészt az Erzsébet- és Gizella-quai árnyas szép fasorai huzódnak. Szemben a Gaisberg hatalmas bércztömege emelkedik; balra a meddig a szem lát, túl a városon, lankás, dombos, erdős ligetes tájék terül, melyből mint oázok, villák, kastélyok faluk, gazdaságok tarkállanak, s egy dombtetőn impozánsan emelkedik Berg Maria kettős tornyu temploma; jobbra az óriás alpesek közé a Salzach mindinkább keskenyedő völgye nyúlik be, melyben az egyes faluk, kastélyok, mulatóhelyek, mint gyöngyszemek ragyognak, míg maga a Salzach, mint óriási ezüstkigyó kanyarog tova s tűnik el a havasok között, hol a meddig a szem elhatol, egymásra tolt égre törő alpesi alakzatok merednek föl, egymást túlszárnyalva, mintegy egymással versenyezve az ég megvívásában, s ezeknek kékes-szürke, sárgás-fehér, majd gyenge rózsaszín- és violaszínnel árnyalt ormai között a vakító örök hómezők, a gyönyörű gleccseserek szemkápráztató sávolyai tündöklenek, ragyognak, a nap arany sugariban.

Olyan szép, olyan elbűvölő ez a kép, olyan elragadó az egész, hogy az ember órák hosszaig gyönyörködik benne.

Salzburg e kedves város és vidéke együttesen alkotják azt az összhangzatos szép egészet, melyet a ki egyszer látott, soha nem felejt, s mely után visszasóhajt, a ki pedig nem látott, siessen fölkeresni, mert szebbet, igézőbbet bizonyynyal keveset talál.

Nem hiába mondta a boldogult szerencsétlen Miksa császár:
„Wer die Tropen nicht sah, der eile nach Salzburg zu schauen
Fülle und Pracht der Natur, fröhlich umwuchernd die Stadt.“

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

F. A. N. Hrsny. A cikk rendkívül későn érkezett; most már idejét multa. Különben egyik minapi vezércikkünkben mi is — úgy melleleg — rákoppantottunk a körmére a „Pécs“-beli y-nak amaz esetlen békapuffogatás miatt, melyből nagyon is kierzik a szándékos rozszakarat.

V. F. Helyben. A versecskét besoroztuk, alakalomadtán jön.

Laptulajdonos: Felső szerkesztő:
NAGY FERENCZ. HAKSCH LAJOS.

1466.
1891. sz.

Árverési hirdetés.

Alulirt kiktűdött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a szerint közzé teszi, hogy a pécsi kir. járásbiróság 1152491 számú végzése által Horváth Béla végrehajtató javára Schön Mór pécsi lakos ellen 121 frt 50 kr. tőke, ennek 1890. év november hó 17. napjától számítandó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 31 frt 85 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 308 frt 50 kr-ra becsült lovak, ko-

*) Nagyszerű könyvtár, mintegy 63.000 kötet, 4626 ónyomtatvánnyal (incunabula) 1270 db. kézirat-gyűjtemény.

*) 1592-től 1724-ig épült. Régebben az uralkodó herceg-érsek lakták, most a toskanai nagyherceg lakása.

*) Itt nyugszik Haydn Mihály és Mozart nővére is. V.

*) Hajdan császári kastély, most városi tulajdon.

Otto görög király születéshelye. V.

*) Azt mondják itt komponálta Mozart a Varázsfavoltát. V.

csik és butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 13408/1891. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Pécsen, alsó malom-utca 4. sz. a. leendő eszközlésére 1891. év október hó 15-ik napjának délután 4 órája határidőül kinttettek, s ehhez a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen az árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. § a szerint a legtöbbet ígérőknek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsen, 1891. évi október hó 3-án.

Vitályos Imre
bir. végrehajtó.

10786. sz.

k. 1891.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Mamel József végrehajtónak Ackerman Jakab és neje végrehajtást szenvedő elleni 132 frt 80 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. járásbíróóság területén levő Hásságy és Birjána határában fekvő a hásságyi 4. sz. tjkvben felvett 894 hsz. részletre 12 frt, a 1069. hsz. részletre 3 frt, a 1615. hsz. részletre 47 frt, a birjáni 213. sz. tjkvben 574. hsz. a felvett szőlőre 228 frt, a birjáni 258. sz. tjkvben 575. hsz. a felvett szőlőre 116 frtban az árverés megállapított kikiáltási árban elrendetetik és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi október hó 27-ik napján délelőtt 9. órakor a Hásságy községben és Birján községben ágyanaznap délután 3 órakor a községek házaiban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat vagyis 1 frt 20 krajczárt, 30 krt, 4 frt 70 krt, 22 frt 80 krt és 11 frt 60 krt készpénzben, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. év nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1891. évi július hó 23-ik napján.

Bogyay Pongrácz,
kir. törvényszéki bíró.

KI SORSJEGYEKET

beszerezni s egyttal

a legnagyobb nyereményesélyeket

élvezni akarja, az vegye a Budapesti Bank-egyesület részvénytársaságnál alakult „G” nevezetű alkalmi

sorsjegy-társaság

egy sorsjegykönyvecskéjét, a 25 tagból álló „G” csoport 216 állami és osztr magyar bélyeggel ellátott magánsorsjegy felett rendelkezik. Nyereményösszeg 12 milliónál több! Nagyon kedvező csoportosítás. Kintű nyereményesélyek csak 5 frt havonkénti befizetés mellett.

Ügynökök kedvező feltételek mellett alkalmazzatnak.

Ajánlatok intézendők: a Budapesti bankegyesület részvény-társasághoz Erzsébet-tér 19. sz.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható All. G. Böhm kereskedésében Pécsen.

8788. sz.

tk. 1891.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Mammel József végrehajtónak Markovits Mikó végrehajtást szenvedő elleni 489 frt 98 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsvárad kir. járásbíróóság területén levő Olasz község határában fekvő az olasz 136. sz. tjkvben felvett I. 109 e 2, 3 I. hszsz. 59 közös házra 1402 hszsz. kertre, a 218. sz. tjkvben felvett 109¹ sz. 59. sz. közös házra belsősegre 140¹ hszsz. kertre egy a 217 a sz. tjkvben felvett 1403 hszsz. fekvőségre összesen 331 forint becsárban az árverést ezzel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi október hó 30-ik napján délelőtt 10 órakor Olasz község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fognak.

Árverezői szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 33 forint 10 krt készpénzben, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1891. évi július hó 3-ik napján.

Bogyay Pongrácz,
kir. törvényszéki bíró.

Előleges jelentés.

A Radó-féle nemzeti söracsarnok

művészileg és a legkényesebb igényeknek megfelelőleg újított éterem helyiségében naponta új műsorozattal Európa legjobb művészei és művésznőiből alakult úgynevezett

Pécsi nemzeti dalcsarnok

előadást rendez.

Az előadások a falusi életből merített magyar daljáték és énekes bohózatokból fognak állani, és a magyar előadáson kívül francia és angol nyelven is. Bécsi s több külföldi művészek fognak fölvaltva közreműködni.

Tisztelettel felhívom Pécs sz. kir. város műpártoló és szórakozni vágyó urai és urhölgyeinek becses figyelmét ezen ujonnan alakult, 12 tagból álló dalmű-társulat támogatására, mely alkalommal alólított bérlő jutányos ételek- és italokról s pontos kiszolgáltatásról gondoskodik.

Tisztelettel

Radó Adolf,
bérlő.

Lengyel József,
igazgató.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”,

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alapossága és sokasága, rovatainak változatossága, kintűsége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés”-t népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos hí tudósítást egyedül az „Egyetértés” közöl. **Gazdasági rovata** elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdalközönség nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak bőségével s alaposságával ma már nem versenyezhet más lap. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt az „Egyetértés”-ben, a mire szüksége van. Valtozatosan szerkesztett tárczájában, annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem. Két három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30-40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarsággal fordításban kapnak az „Egyetértés” olvasói. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „Egyetértés”-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr., 1/4 évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

Ezennel közhírré tétetik, hogy a lif-rálásokból ki-maradott 3000 darab nagyszerű kiállítású kintűnő úgynevezett

„Huszár” ló-pokróc

gyors pénzsükség miatt a gyári áron alul eladandók. Ezen kintűnő ló-pokrócok 190 cm. hosszúak és 130 cmtr. szélesek, színes csikokkal vannak ellátva,

vastag mint a deszka, meleg mint a bunda,

míg a készletben tart, most csak

drbja 1 frt 68 kr. | párja 3 frt 30 kr.

továbbá 3000 drb. ujdonat új, fölötté nagy és kész

vászon ágylepedő á frt 1

165. cm. széles 2 méter hosszú. drbja azelőtt 2 ft 50 volt

Megrendeléseket postautánnvétel vagy a pénz előleges beküldése mellett eszközöl a

Bécsi áruház „a magyar koronához”

Wien, Margarethen, Rüdigerasse V. 1. 26. fekete

35. sz.

1891.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi királyi járásbíróóság 13661/889. számú végzése által Kerekes Károly végrehajtató javára Simon József és társai ellen 200 frt tőke, ennek 1890. év december hó 25. napjától számítandó 6 százalék kamatai és eddig összesen 53 frt 09 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 339 frtra becsült butor, lovak és kocsiból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 17465/1890. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Pécs-bányatelepi-ut 1-ső szám alatt leendő eszközlésére 1891. év október hó 17-ik napjának délután 4 órája határidőül kinttettek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőknek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsen 1891-ik évi október hó 5-én.

Vitályos Imre,
kir. bírósági végrehajtó.

Czigarettázók!

A ki észszerűen czigarettázik, tudja azt, hogy a czigaretta jóságánál nemcsak a dohány, hanem a papír finomsága is mérvadó. Ezért, de meg egészség-érdekében is ügyeljen minden czigarettázó, hogy a használandó papír finomsága minden kizáró legyen. Teljes megnyugvással és bizalommal használható a

„Les dernieres Cartouches“

BRAUNSTEIN FRÈRES

párisi gyárából. 65. BOULEVARD EXELMANS

valódi czigarettapapír, melynek kitűnő voltát tekintélyes bel- és külföldi tudományos férfiak ismerték el. Gyárunk folyton oda törekszik, hogy nemcsak egyformán finom, de mennyiségre nézve is mindig ugyanannyi papírt szállítson. Tapasztaljuk azonban, hogy a fogaasztó közönség sok félrevezetésnek van kitéve s vannak oly gyártmányok is, melyekre gyártóik czégük nevét kinyomni, a mit pedig a tisztos gyáros mindig megtesz, nem merik. Sőt oly gyárosok is vannak, kik a papírnak kezdetben eljes lapszámait és annak minőségét is leszállítják és kevesebb, silány papírt szállítanak. Ezekre utalván, bizvást hisszük, hogy minden értelmes czigarettázó a mi „Les dernieres Cartouches“ jegyű árunkat fogja használni, mely évek óta bizonyított jobbnak, minden más czigarettapapírnál. Együttal figyelmeztetünk mindenkit, hogy papírosunk czimlapján czégünk neve áll

BRAUNSTEIN FRÈRES

Czigarettapapírunk és hüvelyek gyári raktára Pécsben, I. Schottenring 25. sz. alatt létezik. Valódi francia „Les dernieres Cartouches“ papír és az ebből készült hüvely Pécsen kapható Alt és Böhm és Reinfeld A. ur. knál.

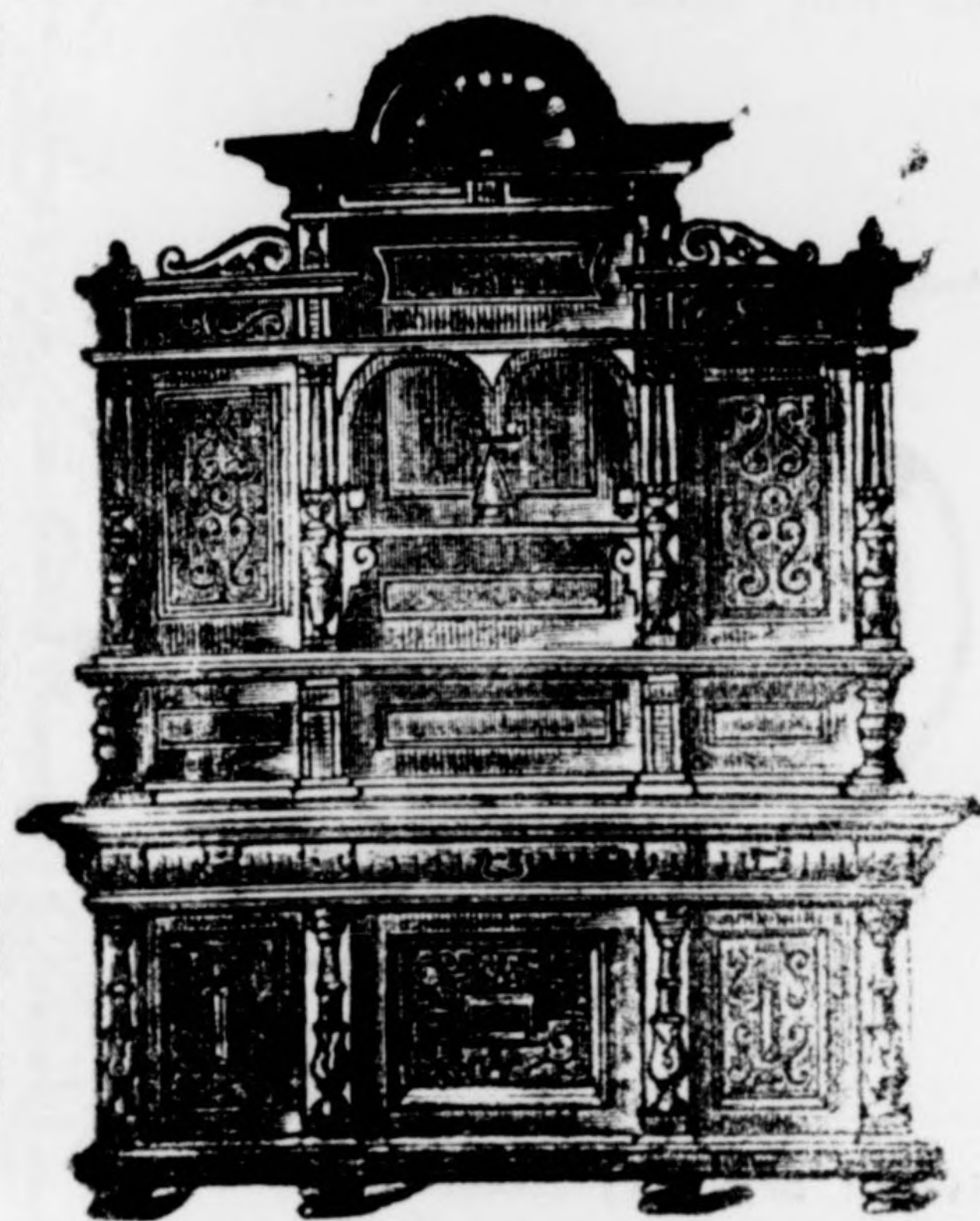
Új ház eladó!

Egy szolid és műzléssel épült

új ház,

mely **12 évig** adómentes és évenként **600 frt** bért hoz, **szép udvarral** és **kerttel**, a főpiac közvetlen közelében, szabad kézből jutányos áron eladó.

Bővebb értesítés lapunk kiadóhivatalában.

ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSETT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stylszerűen berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák**, mindennemű **fa-, vas- és kárpitozott bútorok**, képek, tükrök, függönyök, függönytarók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

Üzlethelyiség-változtatás.

Van szerencsém a n. t. közönségnek tudomására hozni, hogy a **Pécsett** már **1780-ik évben alapított**

arany-, ezüst-, ékszer- és óras-üzletemet

1891. évi október hó 1-én Király-utca 1. sz. házba (Bazár-épület) helyeztem át, mely helyiséget a jelen kornak megfelelőleg diszesen berendeztem.

Raktáromat tetemesen megnagyobbítva azon kellemes helyzetben vagyok, hogy bármily igényeknek a lehető legjutányosabb ár mellett megfelelhettek.

Különös figyelembe ajánlom nagyválasztéku mindennemű

óra-, arany-, ezüst-, ékszer- és különleges-áru-raktáromat,

melyben minden tárgy a m. kir. főfémjelző hivatal által fémjelzeve van.

Továbbá nagy választéku legjobb minőségű **Alpaca-(China)** ezüst raktáromat gyári áron.

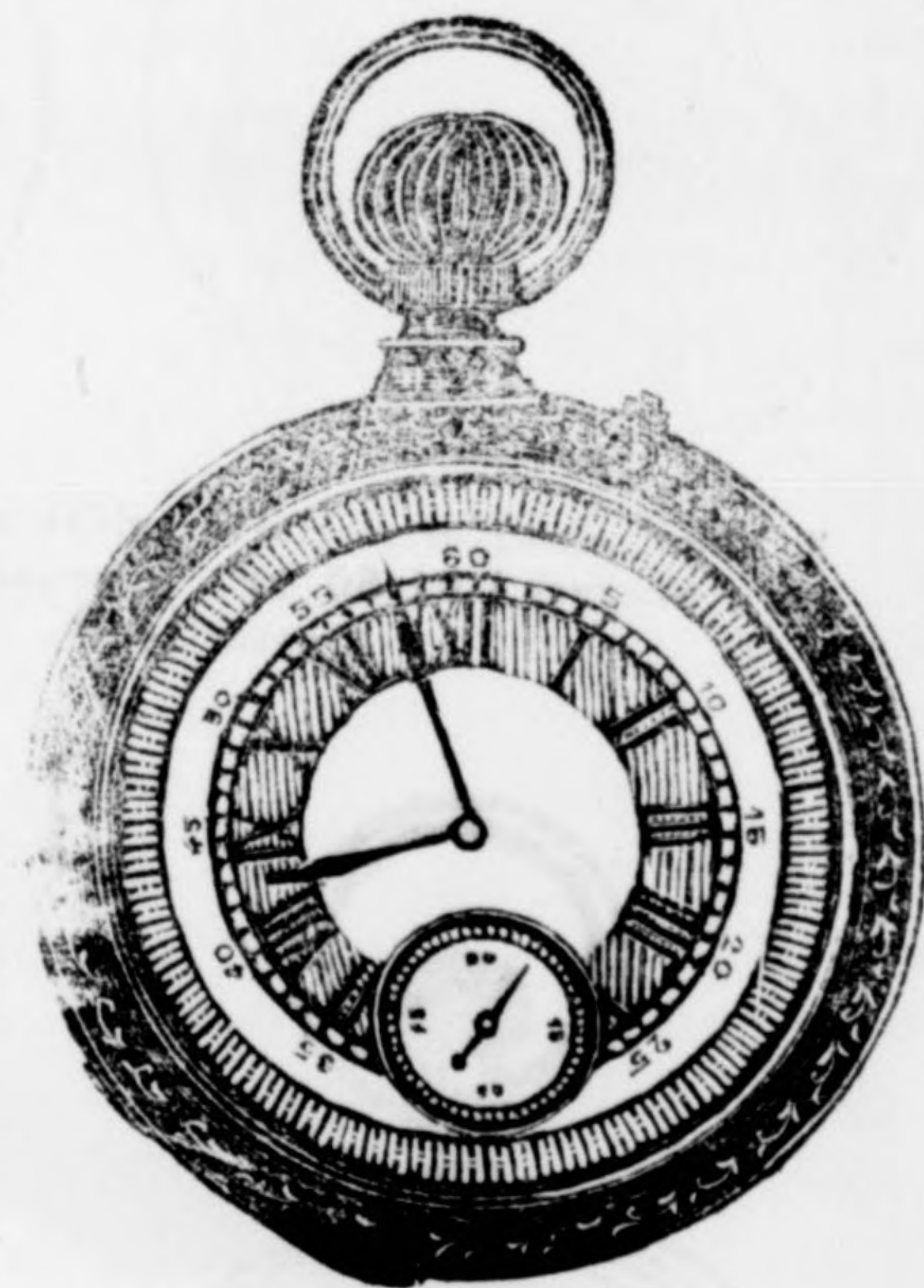
Bárminemű javítások műhelyemben a legjutányosabb árért elkészíttetnek.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

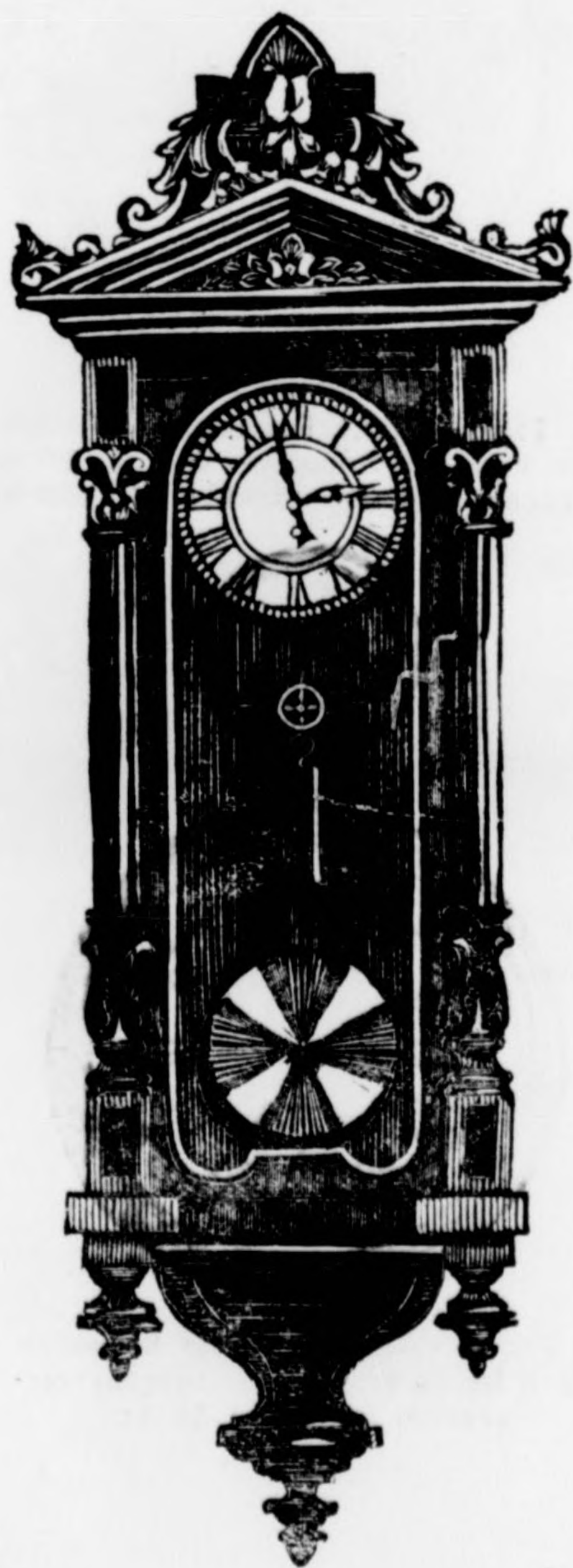
A n. t. közönségnek becses pártfogását kérve, maradok mély tisztelettel

Schack Ferencz,

aranyműves, ékszerész és órás.

Ébresztő-óra. Ára 3 frt.

Állam érem
haladás és versenyképességért.

Kiállítási aranyérem
szép és jó munkáért.

SCHÖNWALD IMRE

ékszerész.

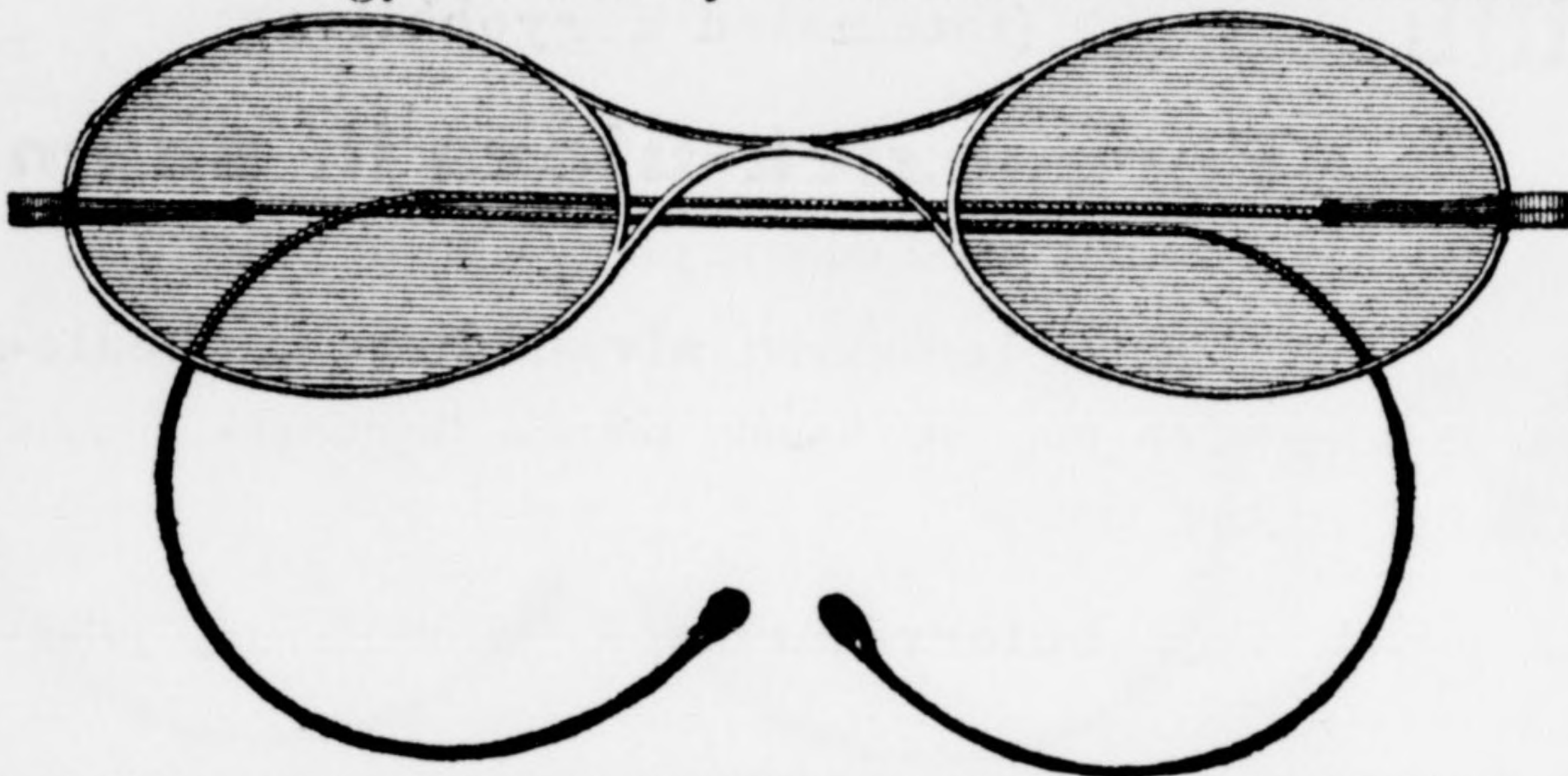
PÉCSETT.

óras.

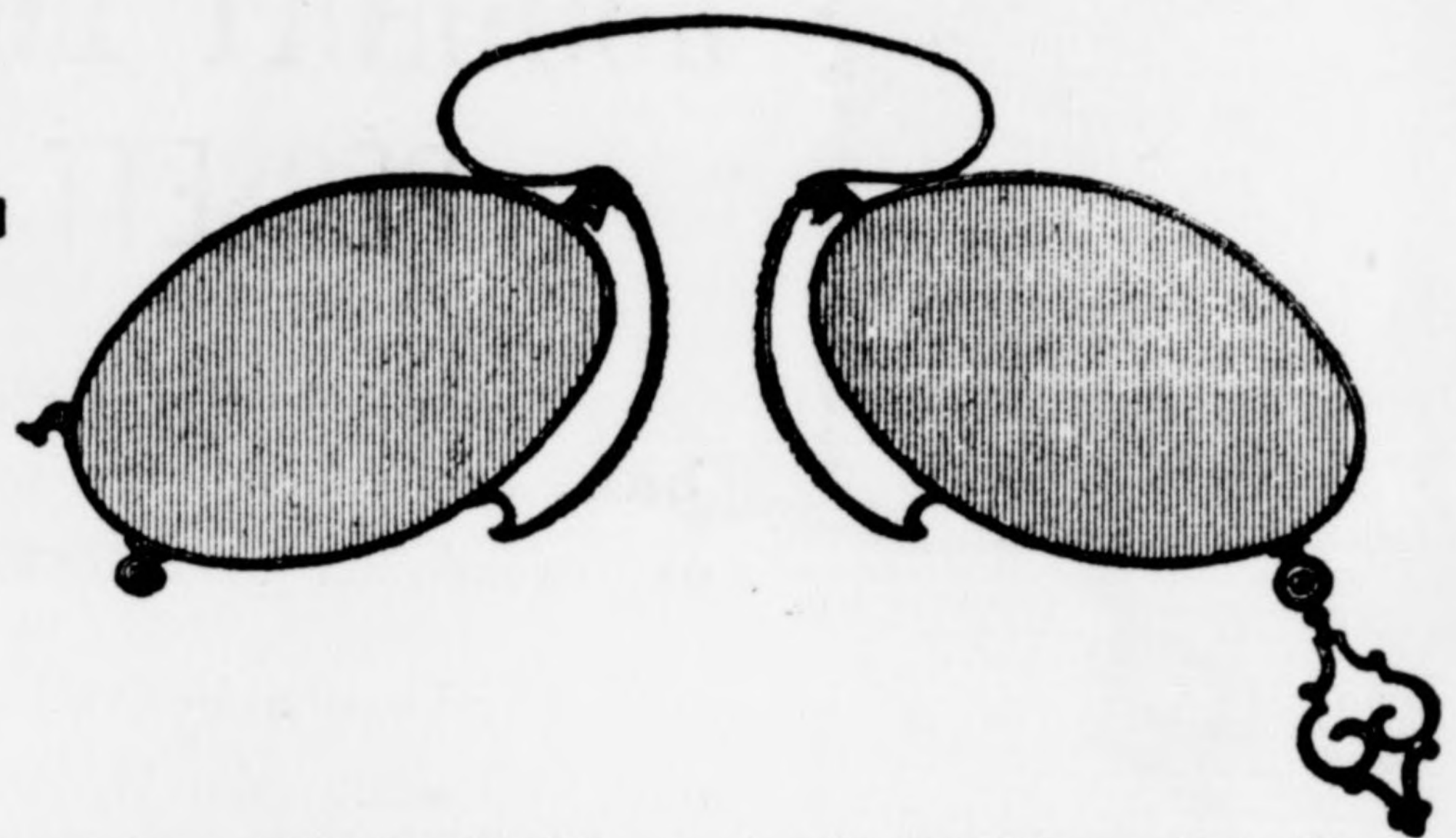
Főüzlet: Király-(fő)utca, a „Hattyu“-épületben.

Legnagyobb választék a legújabb ékszerek arany ezüst órák, arany uri és női lánczok és ezüst tárgyakban.

Szemüvegek, látcsövek, hőmérők, iránytűk nagyítóüvegekből.
Egyedüli készítője a kellemesen ülő orrszorítóknak.

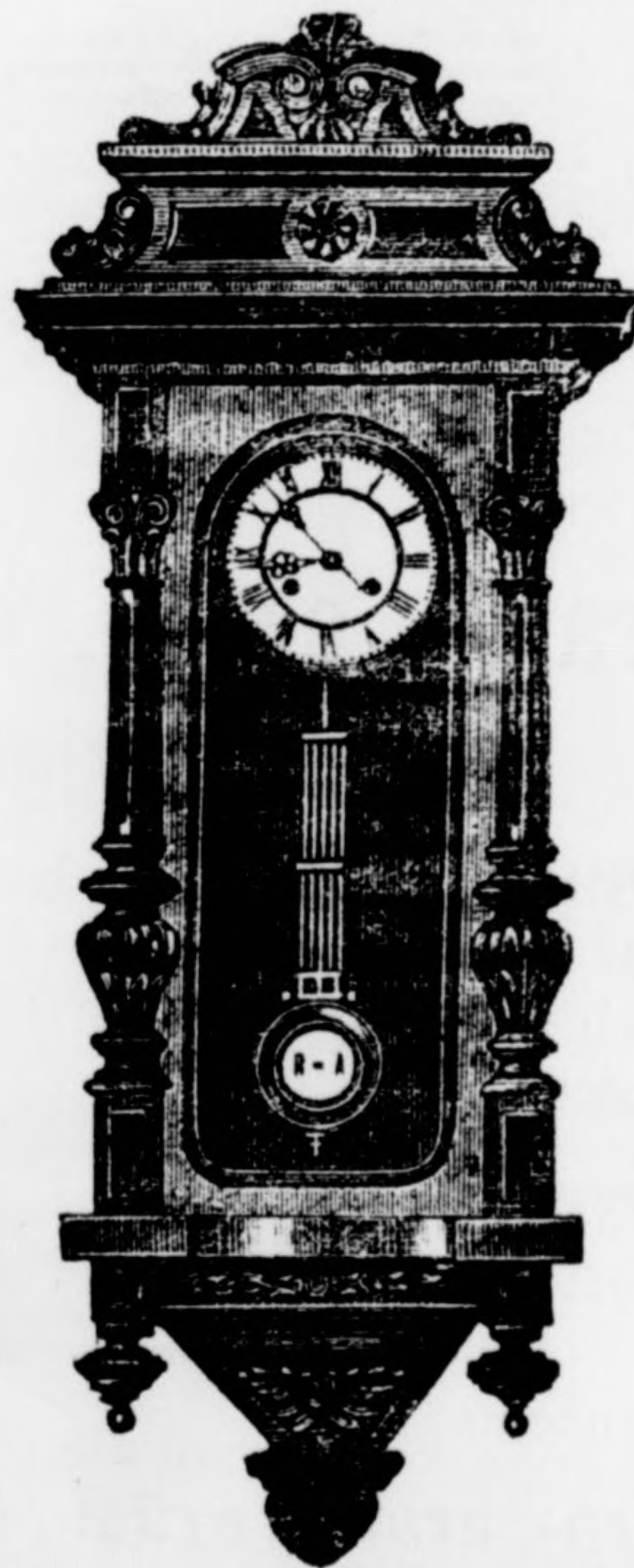
1. Kellemes, könnyű és tartós foglaltványu szemüveg a legjobb kristályüveggel, ára 1 frt 60 kr., hasonló a legjobb hegyi jegecszel, ára 4 frt 50 kr.

2. Orrszorító a legtisztább megvizsgált hegyi jegecszettel állanykeretben 4 frt 50 kr., ugyanasz arany foglaltvánnyal 12 frt.

3. angol alaku orrszorító a legjobb homoru vagy domboru üveggel 1 frt 60 kr., ugyanasz valódi hegyi jegecszettel 4 frt.

4. 8 nap járó ingaóra csinos díőfa szekrényben ára 10 frt 50 hr., ugyanaz fél és egész órát ütő szerkezettel ára 12 frt 50 kr.

5. Ezüst horgony Remontoir óra különösen kipróbált finom szerkezettel 20 frt, hasonló órák aranytokban 60-100 frtig

6. Ezüst (ancer) horgony Remontoir óra kettős köpennyel 12 frt 2 év jótállással. 7. Kettős Tulla Remontoir horgony órák 20 frttól kezdve 30 frtig.

10. Állany munkás Remontoir óra legpontosabban kipróbálva ára 5 frt 50 kr.

 Mindennemű javítások a legjobban és azonnal készíttetnek.

9. Ezüst női Remt óra ára 8 frt, ugyanaz aranyban 16 frt.

8. Finom szerkezetű ezüst Remontoir óra 8 frt 50 kr., hasonló horgony szerkezettel ára 10 frt 50 kr.